

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 32, П'ЯТНИЦЯ, 12 СЕРПНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 32, FRIDAY, AUGUST 12, 2022

\$2.00

Росія загрожує Запорізькій АЕС

КИЇВ. – Уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець закликав генерального секретаря ООН і МАГАТЕ направити безпекову місію на захоплену росіянами Запорізьку атомну електростанцію: "Вчоргове закликаю генерального секретаря ООН, МАГАТЕ і всю світову спільноту вжити можливих заходів для направлення безпекової місії на Запорізьку АЕС, повністю демілітаризувати територію АЕС та надати гарантії безпеки співробітникам атомної станції та мешканцям міста Енергодар для обслуговування станції". За його словами, лише рішучі спільні дії світової спільноти зможуть вберегти мільйони людських життів. Д. Лубінець нагадав, що, за інформацією Головного управління розвідки, територія ЗАЕС наразі є замінованою, а окремі співробітники станції піддаються катуванням і насильницьким зникненням, їм надходять погрози.

Останніми днями російські загарбники активно обстрілюють майданчик ЗАЕС та місто Енергодар. Ворожі обстріли становлять серйозну загрозу ядерній безпеці.

Укрінформ

Брехливий фільм на телеканалі CBS

КИЇВ. – Міністер закордонних справ Дмитро Кулеба закликав американський телеканал CBS провести внутрішнє розслідування щодо введення в оману величезної аудиторії заявами про те, що західна зброя не доходить до українських військових, які прозвучали у документальному фільмі „Озброюючи Україну“.

„Ви ввели в оману величезну аудиторію, поширюючи необґрунтовані заяви та підживлюючи довіру до поставок життєво необхідної військової допомоги державі, яка протистоїть агресії та геноциду. Має бути проведено внутрішнє розслідування, хто і чому це зробив“, – написав він.

Радник голови Офісу Президента Михайло Подоляк спростував подану в документальному фільмі телеканалу CBS інформацію про те, що поставлена Заходом зброя не доходить до українських військових, і заявив, що вкидає про „чорний ринок зброї“ Росія прагне дискредитувати Україну в очах західних суспільств.

Фільм „Озброюючи Україну“ вийшов на телеканалі CBS 4 серпня. У ньому, серед іншого, американець Енді Мілборн, засновник військової компанії „Mozart Group“, яка спеціалізується на тренуванні військових, стверджує, що частина західного озброєння – дрони, броньовані машини, каски тощо – не доходить до лінії фронту.

Укрінформ

Звіт „Amnesty International“ – „абсурдний і образливий“

КИЇВ. – Міжнародна організація „Amnesty International“ 4 серпня опублікувала звіт, в якому, за її словами, вона задокументувала порушення Україною законів війни, коли її війська діяли в населених пунктах.

Організація відвідала 19 міст і сіл в Україні, на підставі чого опублікувала свої висновки у звіті. Акцент був зроблений на тому, що українські війська і озброєння нібито знаходяться в житлових районах, що піддає мирних жителів небезпеці, оскільки провокує вогонь з боку РФ по житлових забудовах.

„Українські та російські моти (сленгове позначення групи людей, – ред.) та тролі (сленгова назва інтернет-провокації, – ред.): всі вони сьогодні атакують розслідування Amnesty International. Це називається пропаганда війни, дезінформація. Це не послабить нашу неупередженість і не змінить фактів“, – заявила генсек „Amnesty International“ Агнес (Аньєс) Калламар у Twitter у 4 серпня.

Звіт організації підхопили російські пропагандисти. Він дав їм можливість стверджувати, що українці використовують мирних жителів як „живий щит“.

Голова Мінреінтеграції Ірина Верещук назвала звіт Amnesty International „абсурдним і образливим“, а президент України Володимир Зеленський засудив „Amnesty International“ за спробу амністувати Росію.

На підтримку України виступив Міністер закордонних справ Латвії Едгар Ринкевичус, який наз-

Скріншот вебсторінки організації „Amnesty International“ зі звітом про начебто порушення Україною законів війни.

вав оцінку „Amnesty International“ цілком хибною.

Посол Великої Британії в Україні Мелінда Сіммон підтримала точку зору українців: „Єдине, що загрожує українським мирним жителям, це російські ракети, зброя та мародерство російських

(Закінчення на стор. 11)

Серія вибухів на російських військових об'єктах у Криму

Фотографії диму над аеродромом в Новофедорівці почали активно поширювати в соцмережах. Багато з них зробили відпочивальники на сусідніх пляжах.

Військова база росіян в селищі Новофедорівка в анексованому Криму опинилась під ударом. На території авіаційної частини і полігону пролунало декілька потужних вибухів.

Це перша така подія на території півострова з початку повномасштабної війни Росії проти України.

Близько 16 години 9 серпня в соцмережах почали масово поширюватись фото і відео вибухів біля Новофедорівки. Туристи на пляжах полишили відпочинок і фільмували потужні стовпи диму, що здіймалися з боку військової авіабази РФ.

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ „UNITED24“ зібрала 6 млрд грн

КИЇВ. – До ініційованої Президентом України Володимиром Зеленським допомогою платформи „UNITED24“ за три місяці роботи долучилися люди зі 110 країн світу, а загальна сума благодійних внесків перевищила 6 млрд грн. На фронт відправлено професійні військові безпілотники. Це перші закупівлі проєкту „Армія дронів“. Придбано 78 мультикоптерів „Matrice“, 20 дронів „FlyEye 3.0“ та два комплекси „Warmate“ із 40 дронами-камікадзе. За кошти, зібрані через UNITED24, вперше придбали гелікоптер Mi-2 AM-1, який використовують переважно для евакуації поранених із поля бою. Збір, який запустила дружина Президента Олена Зеленська в межах Саміту перших леді та джентльменів, дасть змогу закупити понад 50 автомобілів швидкої допомоги. 24 реанімобілі найвищої класу вже придбані та прямують до України. За третій місяць роботи платформи Міністерство охорони здоров'я придбало 12 рентгенівських установок, дев'ять рентген-прозорих операційних столів і 83 наркозно-дихальні апарати. Крім того, внесок на допомогу українським медикам зробив „Qatar Fund For Development“ – 5 млн дол. США використали на закупівлю реанімобілів та наркозно-дихальних апаратів для проведення інгалаційної анестезії при хірургічних втручаннях у медзакладах. (Офіційне інтернет-представництво Президента України)

■ Прибуло перше судно з зерном

КИЇВ. – Судно „Polarnet“, яке одним із перших взяло участь в здійсненні Ініціативи про безпечне транспортування зерна і продуктів з українських портів, 8 серпня прибуло в кінцевий пункт призначення в Туреччині. На борту трьох суден – 57 тис. тонн української кукурудзи. „Повна відповідальність за подальше функціонування „зернового коридору“ лежить на Росії. У разі дотримання нею своїх зобов'язань український продовольчий експорт і надалі гарантуватиме стабільність для наших близькосхідних, африканських і азійських друзів“, – сказав Міністер закордонних справ Дмитро Кулеба. Перше судно з українським продовольством 1 серпня вийшло з Одеського порту. Йдеться про судно, яке під прапором Сьєрра-Леоне попрямувало до порту Тріполі у Лівані. (Радіо Свобода)

■ Формують добровольчі батальйони

МОСКВА. – У Росії створено понад 40 „іменних“ добровольчих батальйонів для участі у війні проти України, повідомило російське видання „Коммерсант“. За його даними, формування подібних підрозділів йде в російських регіонах з весни. Назви батальйонів вказують на їхню територіальну приналежність, в них в основному входять жителі того регіону, де вони формуються. Зокрема, відомо про формування таких підрозділів у Санкт-Петербурзі, в Якутії, Примор'ї, в Казані, у Чувашії, Пермському краї, в Амурській області, в Ленінградській області. Голова Чечні Рамзан Кадіров оголосив про формування чотирьох нових батальйонів для участі у війні в Україні. (Радіо Свобода)

■ Викрито шахрайську схему

КИЇВ. – 7 серпня Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки розкрив шахрайську кампанію про нібито грошові виплати для українців: „У соцмережі запустили шахрайську кампанію – під виглядом грошових виплат для українців, постраждалих від війни, аферисти видурюють особисті дані та обчищають банківські карти“, – йдеться в повідомленні. Центр стратегічних комунікацій відстежив подібні реклямні повідомлення від 1 травня до 31 липня. У Центрі стратегічних комунікацій повідомили, що шахраї надають послання, за яким потрібно вказати прізвище, ім'я та останні шість цифр банківської картки. Далі – вже діло техніки. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації попередила про масову розсилку небезпечних електронних листів із темою „Остаточний платіж“. (Укрінформ)

Пора зупинити Росію!

Евген Чолій

Після п'яти місяців найгіршої руйнації в Європі з часів Другої світової війни та захисту своєї батьківщини з рішучістю, яка викликала захоплення в усьому світі, багато українців, безсумнівно, ставлять собі такі хвилюючі питання та гадають, коли західні лідери нарешті однозначно вирішать, що вже досить і негайно здійнять всі необхідні кроки, щоб допомогти Україні виграти неспровоковану повномасштабну війну, яку Росія розпочала проти неї 24 лютого 2022 року.

Скільки ще жахливих актів геноциду (як визнано парламентами Естонії, Канади, Латвії, Литви, Польщі, Республіки Ірландія, України та Чехії) має вчинити Росія проти українського народу?

Скільки ще сліз мають пролити українські батьки, ховаючи своїх дітей, як наприклад, чотирьохрічну Лізу Дмитрієву, яку вбили під час російського авіоудару, коли вона штовхала свою лялькову коляску під час неквапивої прогулянки у парку з мамою у Вінниці?

Скільки ще українців мають бути вбитими та пораненими у цій неспровокованій повномасштабній російській війні проти України, якщо припустити, що життя українців справді має значення?

Скільки ще українських дівчаток-підлітків

мають згвалтувати російські солдати і їм говорити, що будуть гвалтувати й далі, щоб вони боялися будь-яких майбутніх інтимних стосунків і не народжували українських дітей?

Скільки ще українських військовополонених мають бути катованими, а потім убитими російськими військовими, як наприклад тих, які перебували у в'язниці Оленівка на окупованій російською території Донецької області?

Скільки ще українців, у тому числі дітей, мають бути примусово вивезені зі своїх домів до Росії?

Скільки ще потрібно мільйонів українських внутрішньо переміщених осіб і біженців?

Скільки ще українських міст і селищ має бути зруйновано російськими бомбардуваннями, таких як Бородянка, Буча, Ірпінь, Краматорськ, Маріуполь і Харків?

Скільки ще церков, лікарень, шкіл, культурних об'єктів і житлових будинків має бути зруйновано в Україні прицільними російськими ракетними ударами?

Скільки ще людей мають голодувати в потребуючих країнах, тоді коли Росія нахабно знищує аграрний сектор України та сіє хаос в житниці Європи?

(Закінчення на стор. 3)

Мільйони українців потребуватимуть допомоги

КИЇВ. – Щонайменше 17.7 мільйона українців потребуватимуть допомоги та захисту в наступні місяці, це на два мільйона більше ніж прогнозувалось у квітні, повідомляє ООН. Ситуація погіршиться з настанням зими, адже „більше людей, ймовірно, полишать регіони, де не буде доступу до газу, палива чи електроенергії для опалення осель,

заявляє Деніз Браун, координаторка гуманітарної допомоги ООН для України. В ООН збільшили запит на допомогу Україні з 2.25 млрд дол. США до 4.3 млрд дол. для того, щоб продовжувати надавати критично важливу допомогу та захист людям в Україні до грудня 2022 року.

Голос Америки

Росія викрала сиріт

КИЇВ. – Росія змінює громадянство українських дітей-сиріт і передає їх в російські сім'ї. Вже понад 100 дітей, вивезених дітей з так званих „ДНР“ та „ЛНР“ і з територій, які Росія захопила після 24 лютого, віддали у прийомні сім'ї, і цей процес триває.

Українська влада називає такі дії викраденням, а правозахисники переконані, що діти, яким змінюють громадянство на російське, надалі можуть

бути усиновлені і їх не можна буде повернути. Уповноважена з прав дітей при президенті Росії Марія Львова-Белова повідомляла, що до кінця липня у 108 дітей-сиріт Донбасу, які отримали російське громадянство, з'являться батьки. Вони роз'їдуться в Московську, Калузьку, Тульську, Воронежську області, Ямало-Ненецький автономний округ, частина залишиться в Москві.

„BBC“

Битва за Україну

Оперативна інформація Генерального штабу станом на 9 серпня

Після того, як російська армія зайшла в найбільше місто тоді ще контрольованої Києвом території Луганщини – Северодонецьк, оборона української армії змістилася і розтягнулася на околицях міста Бахмуту. Це чи не ключова точка для російських сил, адже місто є сполучником кількох напрямків Лисичанськ-Горлівка-Костянтинівка-Краматорськ. Цю ділянку обороняють різні роди військ. Водночас ситуація залишається вкрай складною, а ще переважаюча кількість артилерії сиплеться як на голови мирному населенню, так і військам, які окопалися у полях.

На Бахмутському напрямку ворог пішов на штурм в районі Спірного, потрапив під кинджальний вогонь наших воїнів та хаотично відступив.

На Авдіївському напрямку ворог вів наступ біля Красногорівки, Авдіївки та Пісків. Успіху не мав.

Українські військові завдали удару по складу боєприпасів росія в окупованому Генічеському районі Херсонської області. Експерти Інституту вивчення війни (ISW) вказують, що одночасність вибухів на двох різних об'єктах виключає офіційну російську версію про випадкову пожежу на

російській авіобазі в Новофедорівці в тимчасово окупованому Криму. „У Кремля немає жодних мотивів звинувачувати Україну в ударах, оскільки такі удари продемонстрували б неефективність російських систем ППО, що вже показало потоплення українцями „Москви“. Очевидна одночасність вибухів на двох різних об'єктах, ймовірно, виключає офіційну російську версію про випадкову пожежу, але не виключає ні диверсії, ні ракетного удару великої дальності“, – пояснюють у ISW.

ЗСУ отримали 50 турецьких бронетранспортерів „Kırgı“, очікується поставка ще однієї партії у кількості 150 одиниць.

Українські військові знову завдали ударів по Антонівському та Каховському мостах, а в тимчасово захопленому Мелітополі вдарили по пунктах дислокації російських військ і знищили понад 100 загарбників.

За останні 30 днів російським загарбникам не вдалося досягнути яких-небудь значних успіхів у військовій кампанії на Донбасі.

Укрінформ, Радіо Свобода

ІСТОРІЯ І ПАМ'ЯТЬ**Не зганьбитися перед предками і нащадками**

Володимир Сергійчук

Злочини путінської армії в Україні, яких жахається весь цивілізований світ, природно, викликають праведний гнів нашого суспільства проти росіян. Тому й не дивно, що в Україні розгортається масовий рух за вилучення з суспільної свідомості всіх наративів „русского міра“. Йдеться, насамперед, про перейменування населених пунктів, вулиць і майданів у них, позбавлення окремих імен у назвах багатьох закладів культури, освіти, науки та виробництва.

Але, як на мене, ця справді необхідна справа, підтримана Міністерством культури та інформаційної політики України, подекуди перетворюється в кампанію боротьби за просто механічне витіснення з нашого ужитку всього, що пов'язується зі словом „російський“, а це може представити нас перед демократичним світом нецивілізованою нацією.

Бо як можна пояснити потребу змінювати назви вулиць, яким ми вже в незалежній Україні давали імена видатних російських демократів, котрі, скажімо, в часи горбачовської перестройки були символом боротьби з „імперією зла“ для всіх поневоленних народів? А саме такий висновок напрошується, коли дізнаємося про те, що радянський дисидент Андрій Сахаров раптом став чужим нашим ідеям боротьби за справедливість і рівність. А чи всі знають, як він, перебуваючи в заслання, підтримував українських політ'язнів?

Чомусь стала зайвою для нас і постать видатного російського демократа Олександра Герцена – того, хто ще з середини XIX ст. виступив на захист українства, вимагаючи від царської влади надати для нашого народу право вільного розвитку. Зрештою, це саме О. Герцен оприлюднив тоді свій знаменитий вердикт: „Російська демократія

закінчується там, де починається українське питання“.

Стягаємо велику біду собі й нашим нащадкам, коли хочемо позбутися імен видатних уродженців України, які змушені були в умовах бездержавності рідного народу віддавати свій талант на розбудову царської чи радянської імперії. Наприклад, письменник Антон Чехов, педагог Костянтин Ушинський, художник Ілля Рєпін, поет Кіндрат Рилєєв стали гордістю світової культури, і саме нам сьогодні належить сказати всім, що саме наша земля дала їм не тільки талант, а й нагу й мужність не відрікатися від поневоленого рідного народу, а признаватися до нього, що не давало Москві можливості втілити в життя великодержавну ідею приниження і знищення українства.

А якщо нам не потрібні ці та інші видатні діячі культури українського походження, котрих Росія оголошує своїми, то як бути з геніальними вченими-українцями, які також працювали на вказані імперії: що, будемо завтра відмовлятися від Олександра Засядька, Костянтина Костянтинова, Миколи Кибальчича, Юрія Кондратюка, Сергія Корольова, Володимира Челомея, Валентина Глушка й Михайла Янгеля, котрі першими творили ракетну техніку?

Так, конструктор космічних кораблів житомиринин Сергій Корольов з полтавчанином Миколою Духовим, конструктором важких танків і атомної техніки, могли лише під час родинних зустрічей спілкуватися українською, але вони ніколи не цуралися своєї батьківщини. Вина їх хіба в тому, що через специфіку своїх інженерних робіт не могли приїхати відкрито до батьківського порога, вклонитися могилам своїх українських предків.

(Закінчення на стор. 15)

Пора зупинити Росію!

(Закінчення зі стор. 2)

Скільки ще газових криз має бути штучно створено Кремлем, щоб підняти ціни на газ до рекордно високого рівня та дестабілізувати світову економіку?

Скільки ще міжнародних угод мають бути порушені Кремлем – багато з них ще до того, як на них висохло чорнило – як наприклад, Чорноморська зернова угода?

Скільки ще спроб Заходу помириться мають бути придушені Кремлем і використані як опора для подальшої російської агресії, як наприклад, скасування канадською владою санкцій щодо газових турбін за наполяганням німців і з захопленням американців?

Скільки ще має відбутися терористичних актів, кібератак і кампаній з дезінформації як в Україні, так і за її межами, як наприклад збиття російськими солдатами рейсу МН17 Малайзійських авіоліній?

Росія вчиняє геноцид в Україні та посилює свою гібридну агресію проти Заходу на очах, а саме шляхом використання як зброї – біженців, їжі, газу та інформації.

Країни-члени НАТО усвідомили це, заявивши під час свого саміту 29 червня 2022 року в Мадриді, що „Росія є найбільш значною та прямою загрозою їхній безпеці та миру і стабільності в Євроатлантичному регіоні. Жорстока війна Росії в Україні зруйнувала мир у Європі“.

Однак країни-члени НАТО досі не до кінця розуміють, що час має вирішальне значення.

Дійсно, якби країни-члени НАТО діяли в січні 2022 року, коли Росія мобілізувала свої війська на кордоні з Україною, як вони це зробили після того, як Росія розпочала повномасштабну війну 24 лютого 2022 року – такої війни не було б, тому що мова Путіна – це мова сили. Натомість тоді країни-члени НАТО надсилали Росії лише погрози в попередження, що на мові Кремля означає слабкість. У результаті Росія розпочала повномасштабну війну

проти України.

Так само в цей вирішальний час Україна має чудове вікно можливостей перед зимою, щоб виграти цю війну, зупинити Путіна та повернути мир у Європу. Однак це вікно є зараз. Тому країни-члени НАТО повинні припинити вагати. Усім відомо, що на тлі невпинної війни Росії повідомлення про те, як НАТО планує допомагати Україні в майбутньому, – це лише короточасний звуковий фрагмент, який швидко поширюється, а потім забувається. Натомість країни-члени НАТО повинні зараз надати Україні додаткову фінансову допомогу та всю необхідну зброю, щоб вона могла запровадити безпольотну зону та відкинути російську армію до українсько-російського кордону. Вони також повинні посилити санкції проти Росії, щоб західні доляри не продовжували фінансувати геноцидну війну Росії проти України.

У статті під назвою „Путіна треба зупинити“, опублікованій 29 липня 2022 року в The New York Times, Дмитро Кулеба написав:

„Ніхто не хотів цієї війни, крім Росії, і жодна країна світу не прагне миру так, як Україна. Але тривалий, міцний мир – а не бомба сповільненої дії замороженого конфлікту – можливий лише після того, як Росія зазнає серйозної поразки на полі битви. Тому Україна має перемогти. Тільки тоді Путін прагнучиме миру, а не війни. Україні, Сполученим Штатам і нашим європейським союзникам потрібно говорити з Путіним його мовою – мовою сили. На практиці це означає зміцнення України у військовому плані, шляхом прискорення поставок передової артилерії та бронетехніки, а також в економічному – додатковою фінансовою допомогою. Слід також посилити санкції, спрямовані на російський експорт, заборонивши їй банки та обмеживши доступ до морської торгівлі“.

Якщо захід швидко та ефективно відреагує на цей заклик Міністра закордонних справ України до дій, ми все ще зможемо стати свідками миру в Європі, включно з Україною, у 2022 році.

Евген Чолій, Президент Громадської організації „Україна-2050“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ**■ Експерти оголошено підозру**

КИЇВ. – Державне бюро розслідувань 8 серпня повідомило про підозру в державній зраді колишньому міністрові оборони Михайлу Єжелю. „Адмірал, який свого часу був Головнокомандувачем Військово-морських сил України й розумів всі ризики продовження перебування російського флоту на території України, погодив весь пакет документів, необхідних для імплементації Угоди між Україною та РФ з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, так званих Харківських угод“, – пояснюють у ДБР. М. Єжель погодив проекти домовленостей, не відвідавши засідання Кабінету міністрів у той же день, на якому вони обговорювалися, та не провівши правову експертизу на відповідність угоди Конституції. М. Єжель очолював Міністерство оборони України з березня 2010 року по лютий 2012-го. У 2013-му тодішній президент Віктор Янукович призначив його послом у Білорусі – на цій посаді він перебував до 2015 року. (Радіо Свобода)

■ Російського танкіста засудили

ЧЕРНІГІВ. – Деснянський суд Чернігова 8 серпня засудив російського танкіста Михайла Кулікова до 10 років позбавлення волі за порушення законів та звичаїв війни – постріл з танку по житловому будинку в Чернігові. М. Куліков став другим російським військовим, якого засудили в Україні після початку російського вторгнення. Куліков визнав свою провину. 26 лютого 31-річний військовий 35-ої окремої гвардійської мотострілецької бригади за наказом свого командира поціливі із танку Т-72Б у 10-ий поверх багатоповерхівки на околиці Чернігова. Через той постріл ніхто не загинув, але кілька квартир в будинку були зруйновані. Того ж дня Кулікова взяли в полон українські вояки. Куліков заявив: „Жителями України приношу свої вибачення, що вторглись сюди, це було неправильно з нашого боку. І за свій постріл – я дуже шкодую, що його зробив. І надалі я би не виконував такі накази, бо вони є злочинними“. Куліков є мешканцем міста Алейськ Алтайського краю. Він служив в російській армії за контрактом як оператор-навідник. (BBC)

■ Банк Січ визнано банкрутом

КИЇВ. – Правління Нацбанку 9 серпня віднесло „Банк Січ“ до категорії неплатоспроможних – банк не виконав вчасно свої зобов'язання перед регулятором за кредитами рефінансу через брак коштів. Відсотки за користування кредитами рефінансу не були сплачені за липень 2022 року, що порушує умови Генерального кредитного договору між банком та НБУ. Попри наявність ліквідних коштів для сплати відсотків за користування кредитом, Спостережна рада та правління банку 29 липня ухвалили рішення про їхню несплату. Як наслідок порушення договору, НБУ направив до банку вимогу щодо повного дострокового погашення заборгованості за кредитами рефінансу. Спостережна рада та правління банку 4 серпня ухвалили рішення про неможливість виконання такої вимоги через недостатність коштів. З огляду на це НБУ 5 серпня був змушений задовольнити свої вимоги за рахунок цінних паперів, що перебували в заставі. Згідно закону, невиконання зобов'язань перед кредитором через брак ліквідності є підставою для віднесення банку до категорії неплатоспроможних. Закон вимагає від власників банку вживати своєчасних заходів для запобігання настанню неплатоспроможності. Натомість акціонери „Банку Січ“ не вжили дієвих заходів для поліпшення його фінансового стану, аби вчасно виконати зобов'язання перед НБУ. (Пресслужба НБУ)

■ Збір на „Армію дронів“

КИЇВ. – Команда „Армії дронів“ вирішила, що на зібрані 5 млн грн будуть придбані три дрони українського виробництва „Скіф“ для аерофотозйомки. „Армія дронів“ – це проєкт, започаткований Міністерством цифрової трансформації, Генеральним штабом Збройних сил України та Держслужбою спецзв'язку. (Українська правда)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Нова допомога Україні

ВАШІНГТОН. – США нададуть Україні нову оборонну допомогу обсягом 1 млрд дол. Про це 7 серпня оголосили Державний департамент США та Пентагон. Від серпня 2021 року вже 18-ий раз Президент США використовує свої повноваження, щоб надати Україні зброю, боєприпаси та обладнання із запасів Пентагону. „Із плином цієї війни, хоробрість та сила українського війська й народу стає що раз очевиднішою і навіть більш видатною, – заявив Державний секретар США Ентоні Блінкен. – Ми тісно співпрацюємо з Україною і накопичуємо додаткові наявні системи, ретельно пристосовані для того, щоб мати вплив на полі бою і зміцнити позицію України за столом перемовин, коли така можливість буде“. Ця допомога включає далекосяжні ракетні установки „HIMARS“. За президентства Джо Байдена США надали Україні безпекову допомогу на суму близько 9.8 млрд дол. Агенція США для міжнародного розвитку (USAID) оголосила 7 серпня, що США також надішлють Україні 4.5 млрд дол. бюджетної допомоги для таких необхідних урядових потреб як виплата пенсій, соціальний добробут та охорона здоров'я. (Голос Америки, „Reuters“)

■ Розбирають літаки на запчастини

МОСКВА. – Достовірні джерела розповіли агенції „Ройтерс“ 8 серпня, що великі російські авіолінії, такі як „Аерофлот“, приземлюють свої літаки для того, щоб розібрати їх на запасні частини для інших літаків. Цей процес вже розпочала авіолінія „Сухой“ на своїх „суперджетах“, які залежні від частин закордонного виробництва. Це є спричинене санкціями, які Захід наклав на Росію за її вторгнення в Україну. Вони не дозволяють Росії отримувати запасні частини чи проходити технічне обслуговування в країнах Заходу. („The Hill“)

■ Кому більше довіряють американці?

ПАРИЖ. – Глобальна дослідча компанія „Іпсос“ і телеканал новин „АВС“ 7 серпня оприлюднили висліди опитувань про те, кому американці більше довіряють в ключових питаннях. Виявилось, що виборці більше довіряють республіканцям, ніж демократам у семи з 11-ти ключових питань: економіки (34 відс. – республіканцям, а 25 відс. – демократам), боротьби зі злочинністю (32-21 відс.), приборкання інфляції (33-23 відс.), іміграції (37-28 відс.), російсько-української війни (26-25 відс.), цін за бензину (33-24 відс.) і податків (32-25 відс.). Виборці більше довіряють демократам, ніж республіканцям у чотирьох питаннях: обмеження збройного насилля (34-29 відс.), права на аборт (38-26 відс.), боротьби з коронавірусом (36-20 відс.) і зміни клімату (37-19 відс.). У всіх питаннях приблизно третина опитаних сказала, що не довіряють жодній з партій. За винятком боротьби з коронавірусом, виборці негативно ставляться до діяльності Президента Джо Байдена в усіх інших питаннях. („www.ipsos.com“)

■ Армії США бракує службовців

ВАШІНГТОН. – Армія США перенесе приблизно 1 млрд дол. на програми вербування, а також більше покладатиметься на резервні частини, тому що кількість військовослужбовців зменшується. Секретар Армії Кристін Шормут і Шеф Штабу Армії генерал Джеймс МекКонвіл описали цей стан у своєму меморандумі 20 липня. Вони вказали, що число військовослужбовців в Армії буде приблизно 466 тис. до кінця фінансового року, який закінчується 30 вересня. До кінця 2023 року воно може впасти до 445 тис. Це означає, що Армія матиме 10 тис. осіб менше, ніж заплановано на цей рік. Провідники Армії вказують на різні причини цієї проблеми: чимраз менше молодих американців є в задовільному академічному, фізичному й ментальному стані, щоб служити; коронавірус обмежує доступ рекрутерів до шкіл; і, найважливіше, забагато молодих американців не можуть уявити себе на військовій службі, не розуміють її культури, не довіряють американським інституціям, включно з військовими. Урядовці, відповідальні за вербування в інших видах Збройних сил США, кажуть, що у них так само є подібні проблеми з вербуванням. („The Washington Times“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

„Рушник єдності“ привезли до Кропивницького

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Мало в Україні залишилось людей, які знають, що таке фелтинг, а тим більше володіють технікою його створення. А це валяння вовни за допомогою голок, якою в давнину користувалися в Україні.

Унікальний рушник у цій техніці довжиною 12 метрів створили студенти коледжу культури і мистецтв Калуша, Івано-Франківська область. Він не має аналогів, адже у ньому поєднані українські етнографічні орнаментальні мотиви 22 регіонів України. Тож і назвали його „Рушником єдності“.

Рушник подорожує країною і почергово розміщується в мережі спеціалізованих бібліотек для дітей. Естафета подорожі рушника почалася в Національній бібліотеці України для дітей в Києві.

„Рушник єдності“ у бібліотеці.

Потім „Рушник єдності“ побував у Запоріжжі, Полтаві та Дніпрі. Нині він експонується у обласній бібліотеці для дітей ім. Тараса Шевченка.

Президент зустрівся з Джесікою Честейн

Президент Володимир Зеленський і Джесіка Честейн. (Фото: Zelenskiy.Official)

КИЇВ. – 7 серпня Президент Володимир Зеленський зустрівся з американською акторкою Джесікою Честейн. „Джесіка Честейн сьогодні в Україні. Для нас такі візити відомих людей – надзвичайно цінні. Завдяки цьому світ іще більше чутиме, знатиме та розумітиме правду про те, що відбувається в нашій країні“, – зауважив Президент. Американська акторка та продюсерка Джесіка Честейн прибула до Києва та відвідала дитячу лікарню „Охматдит“. Керівник Офісу Президента Андрій Єрмак теж подякував американській акторці Джесіці Честейн за те, що погодилася приїхати в Київ, адже дуже важливо, що всесвітньо відомі люди підтримують Україну у боротьбі за свободу.

Українформ

Облили зеленкою депутата

ЧЕРКАСИ. – Біля слідчого ізолятора активісти 8 серпня облили зеленкою депутата міської ради від ОПЗЖ Олександра Замирайла, підозрюваного у підтримці Росії.

Його випустили під заставу в 208 тис. грн. Також біля пам'ятника загиблим воїнам О. Замирайло став на коліно і попросив вибачення у всіх воїнів. „Лишайтеся живими і повертайтеся додому до своїх сімей“, – сказав він. За інформацією обласної прокуратури, після заборони діяльності політичної партії „ОПЗЖ“ він поширював інформацію, в якій заперечував військову агресію проти України, вчинення російською армією військових злочинів, а також засуджував діяльність військово-політичного керівництва України. Під час судового засідання слідством були надані докази у вигляді задокументованих розмов О. Замирайла, де він

Олександр Замирайло у зеленці. (Фото: Суспільне)

бажає смерті українським воїнам, а також перемоги Путіну та п'є разом з дружиною за його здоров'я.

Суспільне

Кличка вшанували у Варшаві

ВАРШАВА. – Міський голова Києва Віталій Кличко отримав звання почесного громадянина польської столиці. „Щиро дякую владі та мешканцям Варшави за звання почесного громадянина польської столиці. Міста, з яким Київ об'єднує багаторічна дружба та співробітництво. Це велика честь для мене і визнання героїзму всіх киян, відваги українського народу, який протистоїть навалі російських варварів“, – зазначив Кличко, додавши,

що 31 липня на урочистому засіданні міської ради Варшави відзнаку отримав брат Володимир.

Мер Варшави Рафал Тшасковський заповнив, що Польща і надалі допомагатиме Україні. Польща підписала з Україною оборонний контракт на суму 2.7 млрд злотих (близько 650 млн дол.) щодо продажу Україні самохідних артилерійських установок „Krab“. Раніше Польща передала Україні військової техніки на суму приблизно 1.7 млрд дол. (Українформ)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

На підтримку захисників Маріюполя

КИЇВ. – 5 серпня відбувся марафон на підтримку захисників Маріюполя. Труханів острів зібрав киян на благодійному марафоні під гаслом „Біжу за „Азовсталь““.

На жителів столиці на Трухановому острові чекав забіг на 3 кілометри. Акцію, ініційовану Асоціацією родин захисників „Азовсталі“, плянували провести 30 липня, однак новина про трагедію в Оленівці змусила відкласти її на тиждень.

Захід доповнили фотовиставки із світлинами азовців й повідомленнями про їхні історії та про перебіг подій в Маріюполі.

Асоціація у межах марафону провела збір коштів для майбутнього забезпечення тих, хто повернеться з полону.

Організатори зазначають, що подібні акції вже проходили в Запоріжжі, Чернігові, Дніпрі, Рівному,

Марафон на підтримку захисників Маріюполя. (Фото: Укрінформ)

Черкасах, Івано-Франківську, Луцьку, Львові, Тернополі. Київ став заключним пунктом, зібравши понад 500 учасників.

Укрінформ

Серія вибухів...

(Закінчення зі стор. 1)

За свідченнями очевидців, пролунали близько 10 вибухів з боку військової частини. Спостерігалось щонайменше два центри загорання. До місця події вирушили десятки авт швидкої допомоги.

Аеродром в Новофедорівці розташований на відстані понад 200 км від українських позицій в Херсонській області. Відповідно ракети, що мають на своєму озброєнні Збройні сили України, як, наприклад, „Точка-У“ з дальністю до 120 км, не могли б дістати до цієї цілі.

Радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко висловив припущення, що Україна могла використати для атаки американські ракети АТАСМС великої дальності. Про них раніше публічно просив офіційний Київ, але США не повідомляли про поставку таких ракет.

Заступник голови Комітету парламенту з питань нацбезпеки і оборони Юрій Мисягін називає 9 серпня „історичним днем“. За його даними, база в Новофедорівці була захищена потужними системами російської протиповітряної оборони.

Водночас Росія спростовує, що її військова база стала жертвою атаки ЗСУ: „Близько 15:20 на території аеродрому „Саки“ в районі населеного пункту Новофедорівка на майданчику зберігання відбулася детонація кількох авіаційних боєприпасів“.

Авіабаза у селищі Новофедорівка розташована біля міста Саки на південно-західному узбережжі Криму. До весни 2014 року тут була військова частина 10-ої бригади морської авіації Збройних сил України. Росія відома тим, що під час захоплення Криму російськими військовими чи не єдина під командуванням командира Ігоря Бедзая змогла непомітно перемістити свою авіаційну техніку на материкову частину України.

Бедзай продовжив службу в ЗСУ в командуванні Військово-морських сил. В травні цього року він

загинув, керуючи гвинтокрилом в Одеській області. Бедзая посмертно було присуджено звання Героя України.

Після анексії Криму Росія продовжила використовувати аеродром в Новофедорівці за військовим призначенням. Тут розмістився 43-й винищувальний авіаційний полк, у складі якого переважно літаки Су-30, Су-33 та бомбардувальники Су-24М.

На виїзді з Новофедорівки утворилися затори: туристи поспіхом їдуть із селища.

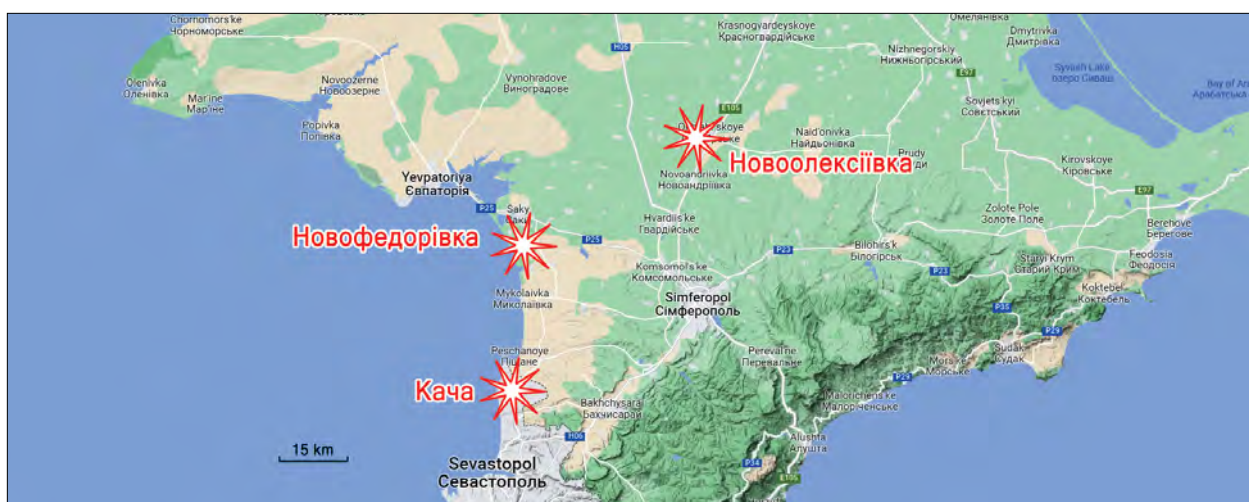
* * *

9 серпня також палали російські склади боєприпасів у Новоолексіївці, що на північ від Сімферополя. Крім того, вибухи лунали ще й в районі кримського аеродрому Кача, що на північ від Севастополя.

„Ті джерела, які мені цю інформацію повідомили, безпосередньо перебували неподалік від воєнного аеродрому, назва якого – Кача. Він розташований десь за 40 кілометрів від аеродрому Саки, між Саками та фактично Севастополем. Там так само вчора була „бавовна“. І кілька екіпажів пожежної служби дуже швидко рухалися в бік воєнного аеродрому Кача. Що саме там палало? Що стало причиною цього займання? Достеменно невідомо, але так само там відбувалася пожежа“, – повідомив військовий журналіст, полковник ЗСУ, колишній пресекретар Генштабу ЗСУ Владислав Селезньов.

„Якщо ми подивимося на мапу, то відстань від складів, які вибухнули в Новоолексіївці, до найближчих українських сил оборони – 152-156 км. Немає в нас ракет поки що офіційно таких, які спроможні діяти на такій відстані... Далі вибухнуло на території Сакського аеродрому – було кілька вибухів на різних ділянках цього аеродрому, тому всі ці казочки російського Міноборони, з приводу того, що це був підпал неумисний – це брехня, цього не може бути“, – вказав експерт Генштабу ЗСУ

ВВС, Радіо Свобода, радіо НВ

Російські військові об'єкти в Криму, де 9 серпня пролунали вибухи і сталися пожежі.

АМЕРИКА | СВІТ

„України найбільший приятель“

ЛОНДОН. – Міністер закордонних справ Британії Лиз Трас, яка, правдоподібно, замінить на посаді Прем'єр-міністра Бориса Джонсона, 28 липня сказала, що, якщо її виберуть, вона буде „найбільшим приятелем України“, і що вона негайно зателефонує Президентові України Володимирові Зеленському. Б. Джонсон є великим прихильником України. Від початку вторгнення Росії в Україну він двічі їздив до Києва зустрічатись з В. Зеленським. Опитування вказують, що виборці, мабуть, виберуть Л. Трас на голову Консервативної партії на місце уступаючого Б. Джонсона. У своїй заяві вона сказала: „Як прем'єр-міністр, я буду найбільшим приятелем України – ідучи слідами Бориса Джонсона – і повністю зобов'язуюсь запевнити, що Путін провалиться в Україні й потерпить стратегічну поразку, і що Росія є обмежена в майбутності. Цей конфлікт тримається на волоні, і тепер не час галасувати про уступки і компроміси жакливному диктаторові. Я є кандидатом, якому британський народ може довіряти щодо України. І довіряти, що боронитиму нашу свободу вдома й за кордоном“. Проти неї кандидує колишній міністер фінансів. Виборці скажуть своє слово 5 вересня. („Reuters“)

Туристи „застрягли“ на острові

ГАЙНАН, Китай. – Після двох місяців строгого закриття та ізоляції, що були в дії за наказом уряду в Шанхаї для стримання коронавірусу, багато китайців скористалися „втечею“ на тропічний острів Гайнан у південному Китаї. Від початку пандемії на цьому острові-провінції було менше 300 випадків захворювань на коронавірус. Однак, через різке збільшення нових випадків, 6 серпня уряд наказав закрити майже все повсякденне життя. Принаймні до 14 серпня понад 80 тис. туристів не можуть вилетіти з острова. В столиці провінції Сан, люди можуть лише на короткий час виходити зі своїх домів та готелів до харчових крамниць або на тест на коронавірус. Навіть пляжі є закритими. Китайський уряд проповідує неправдоподібну версію, що коронавірус поширився в країні від імпортованих харчів. Таким чином влада уникає відповідальності за спалахи вірусу. У 2019 році Гайнан прийняв 83 млн туристів, а в 2021 році – 81 млн. Цього року, напевно, буде менше. Влада не дозволяє приїзд закордонних туристів. Щоб виїхати, туристи мусять пройти п'ять урядових тестів упродовж семи днів. Але навіть тоді, все залежить від того, коли уряд дозволить авіолініям прилітати на острів. („Fortune“)

Незадовільне знання росіян про науку

МОСКВА. – Державний дослідний центр громадської думки ВЦІОМ оприлюднив 2 серпня висліди опитування, які вказують, що 35 відс. росіян погоджуються з неправильним твердженням, що „Сонце обертається довкола Землі“; 61 відс. не погоджувались, а 4 відс. не були певні. Також 12 відс. опитуваних погоджувались з неправильним твердженням, що „Земля робить повний оберт навколо Сонця за один місяць“. Насправді, це забирає один рік. („Newsweek“)

Франція і ОАЕ підписали угоду

ПАРИЖ. – Франція і Об'єднані Арабські Емірати (ОАЕ) підписали угоду про співпрацю в ділянці енергетики, яка забезпечує постачання нафти й природного газу від ОАЕ в часі, коли Європа – у відповідь на агресію Росії проти України – готується до можливої відмови від постачання російського газу. Міністерство економіки Франції оголосило цю угоду 18 липня, але не подало конкретних деталей. Угода була підписана, коли Президент Франції Еманюель Макрон приймав Президента ОАЕ Мохамеда бін Заєда аль-Нагіана. Минулого року Е. Макрон відвідав з офіційною візитом столицю Абу Дґабі і підписав угоду щодо експорту французької зброї до ОАЕ вартістю 16 млрд євро (18 млрд дол.). Агенція США з енергетичної інформації (USEIA) обчислює, що ОАЕ мають понад 215 трлн кубічних футів природного газу. Активісти-правозахисники закликали Е. Макрона пригадати своєму колезі з ОАЕ про низький рівень забезпечення людських прав його країні. („Associated Press“)

Війна дипломатії

Триває кривава війна Росії проти України. Гинуть люди в зруйнованих містах і селах. Світ усе більшу надію надає дипломатичним каналам завершення бойових дій. Президент Володимир Зеленський вважає, що війна між Росією і Україною буде завершена дипломатичним шляхом:

„Війна складна і перемога буде дуже складна, вона буде і кривава, вона точно буде в бою, але кінцівка точно буде в дипломатії“. Він пояснив, що деякі питання між Україною і Росією не можна буде вирішити ніде, крім столу переговорів: „Тому що ми хочемо повернути все, а Російська федерація хоче все не віддати, іншими словами – нічого не віддати“.

Посол США в ООН Лінда Томас-Грінфілд теж заявила, що США не бачать „готовності Росії прийняти дипломатичне рішення“, щоб завершити війну проти України: „Все ж наш обов'язок перед народом України, який так сильно страждає, підтримати всі зусилля, щоб завершити війну щирим діалогом на умовах, які встановлять самі українці“.

Війна розгорнулася не лише на полі бою. Активний опір вимогам світової дипломатії чинять співучасники воєнних злочинів в Україні у ході російсько-української війни міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров (насправді Калантарян), посол Росії в ООН Василь Небензя, їхні колеги в інших державах. За час війни сотні дипломатів Росії було видалено зі США, Канади, Великої Британії та країн ЄС. Здебільшого вони були російськими шпигунами. На даний момент вже майже всі цивілізовані країни світу долучилися до висилки російських дипломатів. Однак, ще багато шпигунів під дипломатичним прикриттям виконують завдання розвідки Росії за кордоном. Вони зайняті також поширенням спеціально сконструйованої брехні про Україну, щоб виправдати повномасштабне військово-вторгнення російських військ на територію України та вбивство цивільних людей. Їхня діяльність є прямим порушенням засад дипломатії, зокрема воєнної, прийнятої цивілізованим світом.

Воєнна дипломатія – організаційний воєнно-політичний інструмент відносин між суверенними державами на рівні їхніх збройних сил, оснований на взаємному обміні радниками з питань оборони.

Дипломатія воєнна, як і загальнодержавна, належить до соціально-політичної сфери суспільного життя. Діяльність усіх компонентів воєнно-дипломатичної системи держави нерозривно пов'язана з її національними інтересами, зокрема з інтересами особистості й суспільства.

У сучасному міжнародному праві основними джерелами, які визначають воєнно-дипломатичну галузь, є Віденські конвенції про дипломатичні зносини, представництво держав, спеціальні місії.

Воєнна дипломатія Росії, застосовуючи методи пропаганди, намагається впливати на інші країни, а також на суспільну думку з тим, щоб схилити її на свою користь, особливо під час вирішення питань війни та миру, врегулювання конфліктних ситуацій.

Війна формує новий порядок денний для всіх складових життя, зокрема і для дипломатії. Сьогодні головними дійовими особами є Збройні Сили України, які героїчно протистоять ворогові, ведуть нерівну війну. У зв'язку з війною змінилися пріоритети Міністерства закордонних справ й українських закордонних дипломатичних представництв.

Перший – це діяльність у напрямку нових можливостей для постачання Україні необхідної зброї, створення дипломатичного супроводу, питання ленд-лізу; другий – це економічна допомога у відбудові післявоєнної України і здійснення „Плану Маршала“; третій – формування, консолідація політичної підтримки в Європі та світі членства України в Європейському союзі й НАТО.

Президент України Володимир Зеленський заявив: „Сучасна українська дипломатія має бути швидкою, амбітною, креативною та результативною. Важливо змінити негативні нарративи про нашу державу. Україна має асоціюватися з можливостями та розвитком, а не проблемами та загрозами“.

Завдяки активній політиці української дипломатії Україна отримала небачений за 30 років рівень підтримки з боку Заходу. Зокрема, створена антипутінська коаліція, армія отримує від країн-партнерів сучасну зброю, Україна робить швидкі кроки на шляху до вступу в Євросоюз. США та ЄС запроваджують безпрецедентні та масштабні санкції проти Росії.

Дипломатія режиму Путіна полягає у поширенні брехні, порушеннях міжнародних засад співіснування, виправданні воєнних злочинів. Отже, війна з Росією триває і на дипломатичному фронті.

ІСТОРІЯ

Як вбили Грушевського

Ян Чарнецький

До переліку видатних українців, вбитих росіянами, безумовно, належить і Михайло Грушевський (1866-1934). Хоча офіційні історичні джерела на 32 році відновленої незалежності України продовжують повторювати московську версію про природню смерть фізично здорового чоловіка без шкідливих звичок в 68 років життя.

Готуючи Голодомор, Й. Сталін примусив М. Грушевського в 1931 році переїхати на постійне замешкання до Москви. М. Грушевський знав, що відбувалось в Україні протягом 1932-1933 років, але публічно виступити проти Голодомору не міг, його вже не друкували, обмежили в спілкуванні.

Один з організаторів Голодомору Володимир Затонський (1888-1938) отримав з Москви партійний наказ атакувати М. Грушевського, історика зі світовим ім'ям. У січні 1934 року В. Затонський, розстріляний в 1938 році, на сесії Української академії наук виступив з необґрунтованою критикою на адресу Грушевського. Це означало оголошення вироку ворогові СРСР.

Тим паче, що 23 березня 1931 року М. Грушевського вже заарештували як „засновника та керівника Українського націоналістичного центру“, вигаданого чекістами за наказом особисто Й. Сталіна. Коли український історик, політик відмовився визнавати „свідчення“, що їх з нього витягнули слідчі погрозами ув'язнити його доньку Катерину, кримінальну справу закрили з аргументом – „через смерть М. Грушевського“. Себто, він ще був здоровим та живим, але комуністичні кати вже знали, що його вб'ють найближчим часом. Кати офіційно поховали М. Грушевського ще за 23 місяці до його фізичної

смерти внаслідок отруєння.

Довести до самогубства відомого діяча не змогли. Було обрано інший спосіб фізичного знищення чільного українця.

Наприкінці 1934 року М. Грушевський відпочивав у одному з санаторіїв Кисловодська і несподівано захворів на карбункул, який може виникнути через порушення обміну речовин, що забезпечується повільним отруєнням людини, через систематичне додавання в їжу та напої незначних доз отрути. Спочатку М. Грушевського труїли в санаторії, а потім запропонували вирізати карбункул. Під наркозом, з додаванням в кров нових отрут.

Операцію з його видалення провів головний лікар місцевої лікарні, який хірургом не був. Перед цим він відмовив М. Грушевському в проханні бути прооперованим його давнім і перевіраним другом, котрому Грушевський довіряв. Помер М. Грушевський від зараження крові через три дні після операції. Завдання партії та особисто її вусатого вождя було виконане – М. Грушевського вбили. Лікаря-вбивцю нагородили.

Вже наступного дня після очікуваної смерті М. Грушевського в Кисловодську (Росія) газета „Вісті“ (Україна) поширила завчасно підготовлене повідомлення від Ради народних комісарів УСРР про смерть Грушевського:

„Зважаючи на особливі наукові заслуги перед Радянською Соціалістичною Республікою академіка Грушевського М. С, Рада Народних Комісарів УСРР постановила: Поховати академіка М. Грушевського в столиці України – Києві. Похорон взяти на рахунок держави. Призначити сім'ї академіка Грушевського М. С. персональну пенсію 500 крб на місяць“.

Миколаїв

Звірства московської армії є її постійною ознакою

Олександр Гаврош

Цивілізований світ вражений звірствами, які чинить російська армія в Україні. Не менше шоковані і самі українці – вони не чекали від сусіднього народу, який століттями запевняв нас у братських почуттях, такої ненависти, жорстокості та повної відсутності емпатії та співчуття.

Прикро за нашу наївність! Бо насправді нічого нового у цій війні російська армія не засвідчує. Все, що спостерігаємо – це традиційні риси московського „воїнства“, яке вмів воювати, лише здійснюючи військові злочини.

Не треба навіть брати за приклад давноминулі війни. Досить почитати книжку нобелівської лавреатки Світлани Алексієвич „Цинкові хлопчики“, видану в 1990-их роках по гарячих слідах Афганської війни. А вже це було порівняно недавно, більшість з 600 тис. учасників „окремого військового контингенту“ ще й досі живуть.

Світлана Алексієвич провела з багатьма з них докладні інтерв'ю, які й лягли в основу її книжки. І писала вона не про „політику партії та уряду“ та „братню допомогу Демократичній Республіці Афганістан“, а про

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510 E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ми багаті в пам'ять свого села

Пробую зрозуміти святість батьківського слова, яке так радувало мене, коли був дитиною. Святість батьківської хати, якої я не бачив, а про яку так солодко говорив мій тато в мої дитячі роки.

Пригадую собі, наче то було вчора. Він брав мене на коліна і починав говорити тихим голосом про своє минуле солодкими словами, які були зрозумілими для мене, як дитини. Я слухав, а все, що почув, записав у пам'яті. А нині все, що колись почув, стелю в рядках батьківської мови словами.

Бувало, що вони входили пам'яттю в час свого дитинства і висловлювали мені минуле своє і родини, яке весь час жило в їхній душі. Вливали мені любов до всього рідного, яке в них живим було завжди.

Як садив сад на підгір'ю своєї ниви, як щепив на принесених з лісу дичках яблуні і груші... Коли про це говорив, потоком сльози плили. Це був доказ любові до рідних земель. Боже, як він любив свій рідний край, свій рідний Улюч – про село, яке з димом пішло у 1946 році, міг говорити цілими годинами... Саджений ним сад здичавів, поріс бур'яном, а з бур'яну повиростали дички нових дерев. Може на тих „дичках“ колись мудрі люди щепити будуть нові сади? Все те історія осудить.

Тато цю свою любов до всього, що рідне, зацепив і в моїй, тоді ще дитячій душі, як згадані вище щепи в саду. Зацеплена любов вростає весь час в моє життя, а нині також у життя моїх синів, і я є впевнений, що і внуки мої нею жити будуть.

Звірства...

(Закінчення зі стор. 6)

реалії життя. І навіть з цих сповідей складається жаска картина, що собою представляла радянська армія в тій далекій країні.

Тут наводимо цитати з розповідей тих, хто там відбув „інтернаціональний обов'язок“, внаслідок якого загинуло до двох мільйонів афганців.

Військові злочини: „убивали, де хотіли“

„Проїжджали повз убиті кишлаки, що схожі на переоране поле“.

„Стріляв, не шкодував нікого. Міг убити дитину. Адже з нами там воювали всі: чоловіки, жінки, старі, діти. З хлопчеська решето зробили. Дай тієї миті нам команду – стерли б кишлак на порох“.

„Там не від одного чула: убивати може сподобатись, убивати – задоволення. Це сильне почуття. Знайомий прапорщик їхав до Союзу і не приховав: „Як я жити тепер буду, мені убивати хочеться?“

„Хлопчики з захопленням розповідали, як спалили кишлак, розтоптали все. Вони ж не божевільні? Скільки їх таких повернулось... Їм убити людину нічого не варто!“

„Один мій знайомий уже в тюрмі сидить. У них інший досвід. Вони звикли все вирішувати автоматом, силою“.

„Сидять солдати. Унизу старий і віслучок. Вони з гранатомета: шар-рах! Ні старого, ні віслучка...“

„Ми розстріляли всіх, навіть свійських тварин. У тварину, правда, стріляти страшніше. Коли підпалили пшеничне поле, мені стало моторошно, тому що я сільський...“

„Убивали, де могли. Убивали, де хотіли... Сучасна зброя збільшує наші злочини. Ножем я міг би вбити одну людину, дві. Бомбою – десятки... Але я військова людина, моя професія – убивати. Так, я – раб Міністерства оборони. Куди накажуть, туди я й стрілятиму“.

„Після повернення один мені зазнався: „Якби я знав, що мені нічого не буде, міг би людину вбити. Просто так. Ні за що. Мені не шкода“.

Побачиш негідника – єдина думка: „Розстріляти його!“ Там же я міг підійти до будь-кого і зарубати, як курку. І війна все спише...“

„Прочисували кишлак. Зазвичай відчиняєш двері і, перш ніж увійти, – кидаєш гранату, щоб на автоматну чергу не напоротися. Навіщо ризикувати, з гранатою певніше. Кинув гранату і заходжу: лежать жінки, двоє хлопчиків старшеньких і одне немовля. У якійсь коробочці замість візочка. Зараз згадую... Моторошно...“

„Полюбляв шомполом проколювати барабанні перетинки полоненим душманам“.

Мародерство: „мрія окупанта“

„Офіцери говорять про те, хто що привіз: хто – „відик“, хто магнітофон – „Шарп“ або „Соні“.

„Усі везуть по дві-три валізи. Журналістів тут називають казкарями. Письменників теж“.

„Після стрілянини, коли все скінчилося, виявилось: караван ішов з бананами і джемом. На все життя солодкого наїлися...“

„Про гроші говорили багато. Більше ніж про смерть. Хтось брав фарфор, коштовне каміння, красиві килими. Це на бойових, коли ходили в кишлаки“.

„Бізнесом займалися командири і солдати, герої і боягузи. Доляр і вода завжди знайдуть собі дорогу. Всюди. Три солдатські мрії: купити хустку матері, подрузі – косметичний набір, а собі – плавки. Тоді плавков у Союзу не було. Ось така була війна...“

„У вбитих найманців ми забирали куртки, кепки з довгими козирками, китайські штани, в яких у паху не натирає. Усе брали. Труси брали, оскільки труси – дефіцит, шарпетки, кросівки теж...“

„Гроші з бойових приносили – афгані. У нас їх, хто званнями вищі, відбирали. Тут же, на наших очах, між собою ділили“.

„– Дублянку привіз? Магнітофона японського привіз?... Та чи був ти в Афганістані?“

„Як в одному літаку повертаються додому цинкові труни й валізи з дублянками, джинсами, жіночими трусиками. Китайським чаєм“.

„Іжа така, що блювати хочеться, радість одна – на війну поїхати. Після бою пошмонаєш убитих „духів“, і диви, розжився: банка джему, добрі консерви і сигарети з фільтром. Я в Афгані вперше спробував крабів, американську тушонку...“

„Лежить хлопець із діркою в грудях чи в нього всі кишочки назовні, а

Роки спішать скоро, наче вода Сяном, коли сніги тануть у весняну пору. Ті люди, що знали тата, кажуть, що він нікому не був ворогом. Він – чесний українець, правдивий християнин. Він любив усіх людей.

Прогнаний з рідного Надсяння в чужину... Щоб з часом ми стали німі, а все те, що знали, забули... Так не сталося. Ми не пропали. Мова, яку в сер-

ці принесли в чужину батьки живою, нині є в мені, в родині, в односельчан, які вірили своїм батькам і як вміли, так говорили в чужій хаті, по „свому“, бо це було нашим бути, або не бути.

Тому ми нині багаті в пам'ять, в історію свого села, свого дому. В історію рідного Надсяння...

Василь Шляхтич,
Зелена Гура, Польща

Дякуємо за велику підтримку

Дякуємо Вам, що в такий нелегкий для України час, ми українці та наша Батьківщина має таку велику підтримку від американського народу, української діаспори в США та Вашої дуже цікавої газети „Свобода“. Щиро дякуємо Вам, що надрукували вірш моєї дружини Галини „Доля“ та інші її вірші. Дуже цікавий допис і світли-

ни Олександра Костирка „Фотографії Шевченкового села“ про наше село та про відомого фотографа Григорія Шевченка, до речі, нащадка роду Т. Шевченка по родинній лінії брата Йосипа Шевченка.

З повагою,
Микола Лисенко
село Шевченкове, Черкаська область

они по кишенях у нього нишпорять. Усе підбирали: запальничку, красиву авторучку, ножиці для нігтів, потім у Союзі дівчині своїй подарує...“

„Нерівність виявлялася на митниці. Коли везли колоніальний товар. У когось – магнітофон і пара джинсів, а в когось – відеосистема і до неї п'ять-сім валіз завдовжки з матрац, називали їх – „мрія окупанта“, солдати ледь тягнуть. Коліщата не витримували. Плющилися“.

„Вижити і щось із речей привезти: телевізор, дублянку. Магнітофон що найкрутіший. Ходив жарт, що про війну в Союзі дізнаються в комісійних магазинах. За новим товаром. Узимку ідеш по нашому Смоленську – дівчата в афганських шубах. Модала!..“

„Хто розповідь, як перевезли наркотики в домовинах? Шуби замість убитих... Хто покаже вам низочку засушених людських вух? Бойові трофеї. Зберігали в сірникових коробках. Вони скручувалися в маленькі листочки...“

„Вриваємося до дувалу (двір за глиняним парканчиком): двоє – коло дверей, двоє на підвір'ї, а решта оглядає житло. Що подобається, беремо, звісно...“

Ставлення місцевих: „росіяни можуть тільки вбивати“

„У Союзі по телевізору показують, як висаджують алеї дружби, котрих тут ніхто з нас не бачив і не саджав...“

„За півтора року війни я не бачив жодного душмана живого, лише мертвих“.

„Ідемо Кабулом, жінки кидають у наші танки палицями, камінням. Бачата (діти) лаються матом без акценту, кричать: „Росіянине, їдь додому!“

„Ми були в ролі німців – як мені один хлопець сказав...“

„Я стільки бачив зруйнованих кишлаків, але жодного дитсадка, жодної побудованої школи чи посадженого дерева, про які писали газети...“

„Стотисячна регулярна армія дев'ять років не може перемогти розрізнені купки „бандитів“. Армія з новітньою технікою... Не дай Боже потрапити під обстріл нашої артилерії, коли ціль обробляють реактивні установки „Град“ чи „Ураган“. Телеграфні стовпи летять. Готовий залізи в землю, як дощовий черв'як...“

„Приведуть полонених – худі, змучені люди з натрудженими сільськи-

ми руками. Які ж це бандити? Це народ!“

„Самі афганці не боялися смерті. Якщо люди не бояться смерті, навіщо їх убивати. Який сенс?... Хлопчики з Рязані, з глухих сибірських сіл... Ми вирішили, якщо в них немає в домі туалетів і туалетного паперу (камінчиками підтираються), то вони нижчі за нас. Усе це ми собі придумали, щоб нам легше їх убивати...“

„У піску лежали лейтенант і водій. Посеред кишлаку. Жінки їх убили мотиками“.

„Везуть нашого вбитого. Діти сміються, у долоні плескають...“

„Перший убитий... Афганський хлопчик, років семи. Лежав, розкинувши руки, мов уві сні. І поряд розвернуто черево захололого коня...“

„Ми не замислювалися. Чуже життя. Нам простіше було кинути гранату...“

„На місці загибелі наших ставили обеліски з великих осколків бомб, карбували прізвища на каменях. „Духи“ скидали їх у прірву. Розстрілювали пам'ятники, підривали, щоб жодного сліду не залишилося від них...“

„Росіяни нічого іншого не можуть, вони тільки вбивають...“

„Настанова замполіта перед поверненням додому: про що можна говорити, про що – ні. Про загиблих не можна, тому що ми велика й сильна армія. Фотографії порвати. Плівки знищити. Ми тут не стріляли, не бомбили, не отруювали, не підривали. Ми – велика, сильна і найкраща армія у світі“.

„Хто ми? Ми – люди війни. Ми або воювали, або готувалися до війни. Ми ніколи не жили інакше...“

„Чому нас так легко ошукувати? Тому що ми самі цього хочемо...“

P.S. Україні час змінити своє ставлення до афганської війни, яка насправді була загарбницькою і ганебною, бо в нас досі плекається культ „воїнів-інтернаціоналістів“. І досі продовжують видавати книжки в руслі радянської пропаганди. Лише в Ужгороді я таких нарахував п'ять за останніх десять років.

Радянський солдат в Афганістані був окупантом так само, як і в Будапешті 1956 року чи в Празі 1968-го. А прославляти „героїзм“ окупантів – потворно.

Ужгород

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Благодійний марафон "Разом з Україною"

Олександр Федорчук

НОРТ РОЯЛТОН, Огайо. – Асоціація "Клівленд Майдан" разом з парафіями Покрова Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви в Пармі та Української православної церкви св. Трійці ПЦУ в Норт Роялтоні провели благодійний марафон "Разом з Україною". Метою цього заходу було зібрати гроші для допомоги Україні у час визвольної війни з російськими загарбниками.

Під час марафону мери міст Норт Роялтон і Севен Гилс Ларрі Антоскевич і Антоні Д. Бясіотта звернулися з теплими словами підтримки українського народу і висловили побажання швидкої перемоги над Росією й миру в Україні.

Американський друг України, музикант Девид Куртіс зворушливо заспівав під гітару пісню "Алілуя".

Благодійна забава пройшла досить успішно.

Велика подяка численній громаді американців, українців, поляків, білорусів та інших національ-

Кухарі Ольга Балешта, Ольга Загурська, Мирослава Клим, Марія Кіпран, Оксана Пастернак.

Учасники програми Ольга Мигелич, Ольга Войтків, Зенон Чайковський, Ігор Дмитрів, Зоряна Дмитрів, Ярослав Рудий, Марійка Дидик, Андрій Мельничук, Тетяна Божик, Катерина Наноцька, Любомир Якимів, з бандурою Остап Стахів. (Фото: Олександр Федорчук)

ностей, що були не лише гостями, а й щось купували, завзято допомагали. Ведучими програми були Ольга Мигелич, Ольга Войтків, Остап Стахів.

Окремої подяки заслуговують місцеві артисти,

Солісти Зенон Чайковський, Зоряна Дмитрів.

дорослі і малі, які своєю творчістю й виступами, надавали особливого колориту протягом всієї забави, а також кухарі за смачні страви та ті, хто їх роздавав. Також парафіяльній управі Святотроїцької парафії – за надання кухні і місця проведення марафону. Учасниками приготування були прихожани всіх парафій Великого Клівленду, але найбільшу частину робили парафіяни з парафії Покрова Пресвятої Богородиці УГКЦ у Пармі і просто окремі волонтери.

Ресторани "Шинок", "Кристал", "Романтик", "Olesia's Taverne of Richfield", магазини "Львів", "Карпати Експорт", "Вісник", "Наша аптека" надали свою продукцію.

Щирі подяки висловили Асоціація "Клівленд Майдан", настоятелі парафії Покрова Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви протоєрей Михайло Дроздовський й парафії Української православної церкви св. Трійці ПЦУ митрофорний протоєрей Роман Загурський.

NEW LONG-TERM ANNUITY RATES

9 YEAR	4.65%*
7 YEAR	4.00%*
5 YEAR	3.50%*

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

STAND WITH UKRAINE

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

„Карії оченята“ допомагають Україні

„Карії оченята“ приїхали у Новий Биків, Чернігівської області

Левко Хмельковський

Громада Білоруської автокефальної православної церкви Жиро-вицької ікони Божої матері в Гайланд Парку, Нью-Джерсі, збрала пожертви для придбання обладнання воїнам України. З Києва надійшов лист подяки:

„Подяка небайдужим громадянам Нью-Джерсі. Волонтерський рух „Карії оченята“ висловлює безмежну подяку за надану грошову допомогу в розмірі 28,640 грн. Дякуємо вам за проявлення активної громадянської позиції, ініціативну діяльність в підтримці України в цей нелегкий час, за бажання допомагати військовос-

лужбовцям та переселенцям. Кошти, які ви надіслали, допомогли придбати необхідні рації в зону бойових дій, а саме „Motorola DM4601E“. Це вагомий внесок у захист нашої України!

Артем Платоненко, Київ
platonenkoartem.work@gmail.com

Артем Платоненко розповів про діяльність руху „Карії оченята“: „Ми не зупиняємось, продовжуємо збір на рації.“

За два тижні від початку збору збрали разом з вами 158 тис. грн.

Купили і відправили в зведену роту 205-го батальйону, 58-ої брига-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

святкуючи 31-у річницю Незалежності України

В НЕДІЛЮ, 28-ОГО СЕРПНЯ - О ГОД. 12:00 ВПОЛУДНЕ

НА „ТРИЗУБІВЦІ“: UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER
County Line & Lower State Roads, Horsham, PA

info@tryzub.org ~ www.tryzub.org ~ (267) 664-3857

1:30-4:30 попол.

Блискучий літній концерт надворі в „Тризубівському“ парку

Початок о год. 12-ій вполудне:

Музика й співи

Українські народні страви й печива

Ярмарок та виставки

Українське мистецтво

й майстерність

Пікнікові страви

Холодні й гарячі напитки

Українська музика, пісня й танці в одній динамічній програмі

Танцювальний Ансамбль „Волошки“

Танцювальний Ансамбль „Карпаття“

Танцювальний Ансамбль „Іскра“

Олесь Лагода й Оркестра „Холодний Яр“

Юлія Ступень

Скрипалька Іннеса Тимочко-Декайло

Ірина Лончина

4:30 – 8:00 PM

Звуки Оркестри „Холодний Яр.“

Спонзор:

ВСТУП: \$15 ~ діти до віку 14: безплатно

\$5 з кожного оплаченого вступу будуть передані на гуманітарну допомогу в Україні!

УВАГА! Захист безпеки та охорона здоров'я під час пандемії коронавірусу можуть (1) змінити дату, зміст, програму або формат фестивалю; (2) вимагати спеціальних процедур; (3) обмежити кількість учасників-глядачів; (4) вимагати придбання квитків заздалегідь; або (5) по-різному впливати на фестиваль. Перевіряйте веб-сторінку, телефонуйте або пишіть електронні листи для інформації та оновлень!

www.tryzub.org

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

ВПЕРШЕ КУПУЄТЕ БУДИНОК?

Відсоткові ставки від:

4.790% APR*

*на кредити з фіксованою ставкою

10% ПЕРШИЙ ВНЕСОК—No PMI

NYC—KERHONKSON—UNIONDALE—ASTORIA—LINDENHURST

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free:(888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 6/28/2022 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. Must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Серпень 2022 року, ч. 237

Про книгу „Тигролови“

Іван Багряний – український письменник, творчість якого дістала широке визнання за межами України. Його „Тигролови“ вийшли англійською мовою в Англії, США і Канаді, також були видані німецькою мовою двома накладами, голяндською та еспанською мовами. „Сад Гетсиманський“ вийшов французькою мовою.

Про умови написання „Тигроловів“ Іван Багряний помістив статтю „Народження книги“ в газеті „Українські вісті“ в 1956 році. В 1943 році Іван Багряний та Аркадій Любченко відпочивали й лікувалися в містечку Моршин в Галичині. Під час їхньої розмови І. Багряний розповів А. Любченкові, що він має на думці написати роман чи повість про своє перебування на засланні, втечу, полювання на тигрів на Зеленому Клині. А. Любченко сміявся з такого зухвалого, на його думку, заміру писати повість чи роман. Твоє покликання казав він – це поезія. В скорому часі німецьке гестапо арештувало Любченка й шукало й Багряного, який співпрацював з пропагандою УПА. Про те Багряного повідомив Скорупський й порадив йому зникнути. Примістили його в будинку дирекції оселі в Моршині в маленькій гарній кімнаті, яка мала ліжко, стіл, три стільці та грубку з газовим опаленням. Це було 18 листопада 1943 року. Ним мала опікуватися родина інженера моршинської оселі, яка мешкала на горішньому поверсі. Не маючи що робити, Іван Багряний здумав свою розмову про написання роману. Він попросив свого опікуна роздобути для нього паперу та олівців.

Багряний пише: „І я вхопився за це. Як топлений хапається за соломинку. Ця рятівнича соломинка: втекти від усього цього жаху, заглушити нас-

тирливе і підле чекання смерті, втекти в інший світ!“ Істи йому приносила дружина інженера. Вони мали малого сина. Одного дня він прийшов відвідати І. Багряного й запитав: „Вуйку! Що ти тут робиш? Я хочу також писати!“

Багряний підставив йому стілець, дав йому грубий червоний олівець і дозволив „писати“ вже на списаних сторінках „Тигроловів“. Лише попросив його, щоб не рвав та не забирав листів з собою. І так вони удвох писали „Тигролови“. Хлопчака також просив Багряного чи міг би він написати щось для таких як він. Багряний пообіцяв і свою обіцянку дотримав, написавши там же „Казку про лелек та Павлика – мандрівника“. Книгу „Тигролови“ Багряний написав за 14 днів, ховаючись від арешту.

Рукопис „Тигролови“ він дав на літературний конкурс в Львові, де здобув першу нагороду. Той твір було дано до друку в журнал „Вечірня година“. Редагував книгу Василь Чапленко, який без згоди автора скоротив, поробив деякі зміни та також змінив назву книги з „Тигроловів“ на „Звіролови“, бо, мов, у книзі ловлять не лише тигрів, а й інших звірів. Коли Багряний перебрався до містечка Турка в Галичині й там побачив те число „Вечірньої години“ з його твором під назвою „Звіролови“ він з пересердя подер його на дрібненькі шматки. Вже після війни І. Багряний відновив повний текст „Тигроловів“, який повністю з'явився книгою в 1947 році.

Вже після смерті І. Багряного, В. Чапленко в журналі „Нові дні“ написав статтю „Для кого потрібна літературна критика“. В ній виправдовувався, що він не знав за статтю І. Багряного про „Народження книги“ й про те, що Багряний нарікав на нього.

За що ми б мали любити Росію та росіян?

Російський президент Путін та його уряд наказали загарбати Крим і посилають озброєних терористів у східну частину України, щоб загарбати ще більше території України. Через те загарбання частини України популярність Путіна у Росії збільшилася.

Багато українців нарікають на загарбника Путіна, якого порівнюють з Адольфом Гітлером, але мов нічого не мають проти росіян, яких шанують і люблять, як „старших братів“. Чомусь вони забувають, що століттями росіяни поневолювали український народ, забороняли його мову, привласнювали його історію, одурили гетьмана Богдана Хмельницького, більшість гетьманів України були заслані на Сибір.

Варто б українцям знати, що ще 1169 року московсько-суздальський князь Андрій Боголюбський своїм великим військом здобув Київ, ограбив Десятинну церкву та собор Св.

Софії, забравши ікони, ризи, церковні книги та дзвони й зруйнував та спалив Київ. Коли гетьман України Іван Мазепа вирішив відірватися від „старшого брата“, російське військо князя Олександра Меншикова 1708 року окупувало його столицю Батурин й вирізало повністю мешканців, понад 20 тисяч осіб, а місто було спалено разом з п'ятьма церквами, які побудував І. Мазепа. 1775 року росіянами зруйновано Запорізьку Січ, кошового Калнишевського вислано на довільне ув'язнення на Соловки. Прийшли різні переслідування Тараса Шевченка, заборони писати й говорити українською мовою. За комуністичної влади Москви владштовано й росіянами проведено Голодомор 1933 року, в якому померло біля 10 мільйонів українців. Тоді прийшли тюрми, розстріли та заслання відомих письменників, поетів та відомих осіб України на Соловки та в Сибір.

Фундація щиро дякує за підтримку!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації прислали пожертви на різні потреби в Україні такі організації та особи: **7,000 дол.** – Фундація „Спадщина“ банку „Певність“ в Чикаго (6,000 дол. для Товариства української мови та 1,000 для журналу „Бористен“), **5,000 дол.** – Віра і Богдан Боднаруки для Товариства української мови та Василь Стан (з них 2,700 дол. – для українського війська, 800 дол. – для „Просвіти“ в Кривому Розі, 500 дол. – для Сергія Козака, 750 дол. – на потреби Фундації, 150 дол. – для журналу „Бористен“ та 100 дол. – для потребуючих), **1,950 дол.** – о. Олексій Лімонченко для потерпілих від російських терористів, **604 дол.** – Тетяна Ясінська (з них 504 дол. – на 2 пачки харчів для вояків та 100 дол. – для Фундації), **500 дол.** – Оксана Мос-

тович (з них 300 дол. – для журналу „Бористен“ та 200 дол. – для Фундації), **252 дол.** – Лідія Брунтон на пачку харчів для захисників України, **по 200 дол.** – Ніна Сакун (з них по 100 дол. – для Фундації та журналу „Березиль“) та Ліда Тарашук для журналу „Бористен“, **130 дол.** – Оля і Василь Карпенки (з них 80 дол. – для сиротинця та 50 дол. – на пресфонд журналу „Бористен“), **по 100 дол.** – о. Іван Фатенко і Анастасія на допомогу Україні, Стефан Лашин для допомоги воякам та Валентина Глух для Фундації і **50 дол.** – Ярослава Французенко для потреби Фундації.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію, щоб вона могла допомагати Україні стати на українські міцні ноги!

„Москва“ йде на дно

Збройні сили України знищили в Чорному морі російський крейсер „Москва“. Ця подія стала вкрай важливою і символічною, адже знищено не лише потужний військовий об'єкт ворога (причому – ракетний!), а й сотні воїнів-москалів, що прийшли на нашу землю вбивати нас і наших дітей. Мало того: цим самим отримано й важливу морально-психологічну перемогу, яка пов'язана із назвою корабля – на дно пішла саме „Москва“! У зв'язку із цим в українському суспільстві розгорнулася дискусія щодо необхідності позбутись назв (вулиць, провулків, міст, мостів тощо), які нагадують не лише радянське, а й російське минуле.

Власне „дискусія“ триває не щодо доцільності таких перейменувань (тут громадяни України майже одностайні: перейменовувати треба, в назвах вулиць і провулків ніщо не повинно нам нагадувати про так званий „братній народ“), а мова розбіжностей радше виникає, коли йдеться про імена, якими переназивати, кого саме удостоїти вшануванням.

Йдеться, наприклад, про зміну назв п'яти станцій метрополітену в Києві, а саме: „Дружби народів“, „Мінської“, „Героїв Дніпра“, „Площа Льва Толстого“, а також „Берестейська“. Серед пропозицій, якими, на думку киян, варто назвати ці станції імена Василя Стуса, Івана Котляревського, Варшавська (як подяка Польщі за ту допомогу, яку надає нам ця країна в дні війни) тощо. Щодо вулиць, які треба перейменовувати, то їх значно більше, хоча їхня кількість суттєво відрізняється від міста до міста. Наприклад, якщо йдеться про Київ, то це – кілька десятків, а якщо ж про Ужгород – то це вже в кілька разів більше. Прикметно, що свого часу в Києві було аж п'ять топонімів, які були пов'язані із „Москвою“: вулиця, провулок, міст через Дніпро, район міста і залізнична станція. Нині залишився один з них: вулиця Московська, яка, неважко передбачити, зникне найближчим часом, так само як і вулиці Російська, Тверська,

Белгородська та інші, які нагадують про агресора.

Україна має багато своїх героїв (і їх число з кожним днем збільшується!), іменами яких варто вшанувати вулиці наших міст. І одне з них – Іван Багряний: лавреат премії ім. Тараса Шевченка, автор романів „Тигролови“ та „Сад Гетсиманський“, які свого часу вийшли кількомільйонними накладами в Європі та Північній Америці. Це Іван Багряний одразу ж після Другої світової війни написав працю „Чому я не хочу вертатись до СРСР“, зміст якої допоміг врятуватись від репатріації сотням тисяч політичних емігрантів з Советського Союзу (і не лише українцям).

У контексті цієї теми варто нагадати, що одними з перших, хто бив на сполох щодо необхідності „очистити“ (дерусифікувати) назви вулиць міст України від советсько-російського намулу, були представники української діаспори. Це вони, отримавши можливість після проголошення Незалежності України відвідувати рідний край, у виступах і статтях привертали увагу до цієї проблеми. Підтвердженням цього є, наприклад, низка публікацій відомого діяча української культури Олексія Коновала, які побачили світ в „Українських вістях“, „Свободі“, „Літературній Україні“, „Слові Просвіти“ та інших часописах.

Отже, депутатам міських рад Києва, Полтави, Сум та інших міст України варто було б вже найближчим часом розглянути питання щодо перейменування вулиць, які нагадують нам про агресора, і в перелічених містах однієї із вулиць присвоїти ім'я Івана Багряного, а також, звісно, імена інших видатних синів і дочок України. Щоб наші діти й онуки, виростаючи, знали справжніх героїв, своїх українських, тих, хто словом і тілом боронив нашу дорогу Україну!

Сергій Козак, представник Фундації ім. І. Багряного у Полтавській області, переможець Всеукраїнського конкурсу „Краща книга України“ (2017)

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation, 19669 Villa Rosa Loop, Fort Myers, FL 33967
Сторінку редагує Олексій Коновал

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Відкрився єдиний в Україні музей Дмитра Чижевського

Відкриття музею Дмитра Чижевського. (Фото: Сергій Кузьменко)

Світлана Орел

ОЛЕКСАНДРІЯ, Кіровоградська область. – У містечку зберігся будинок, де народився і майже 20 років прожив український енциклопедист, культуролог, філософ, літературознавець, релігієзнавець, лінгвіст, дослідник української і слов'янської літератури Дмитро Чижевський.

Донедавна тут діяла одна з міських бібліотек. У процесі утворення громад її скоротили. Невідомо, що сталося б із будинком, якби місцева школярка Аліна Шевченко не звернулася до міністра культури. Місцева влада вирішила створити там музей-будинок відомого земляка.

Процес його наповнення тривав майже рік. Заступниця міського голови Ірина Чемерис розповіла: „Ми зверталися до музейників та краєзнавців, які досліджували спадщину Дмитра Чижевського. Перед

російським вторгненням звернулися до меценатів, бо, крім ремонту приміщення, треба було чимось наповнити цей музей. Краєзнавець Валерій Жванко допоміг нам знайти книги, надруковані минулого століття. Їх шукали і за кордоном. Багато чого ми купували в олександрійських колекціонерів“.

Окрему увагу тут приділили оздобленню приміщення: „Аби кімната мала вигляд, як сто років тому, пошили спеціальні завіси, зібрали відповідні світліни та документи. Коли почали робити косметичний ремонт, знайшли під шпалерами і відновили грубу з кахлів тих часів“.

За кошти місцевого бюджету реставрували старовинні меблі, годинник, піяніно та телескоп, подібний до того, яким користувався Дмитро Чижевський.

Музей урочисто відкрили 27 липня. Це єдиний на території України центр, присвячений постаті відомого науковця.

Відзначили 85-річчя Великого терору

Активісти „Соловецького братства“ покладають квіти до пам'ятника геніальному українському театральному режисерові Лесю Курбасу, розстріляному разом з сотнями інших видатних українських мистців і державників в урочищі „Сандармох“ у 1937 році. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 5 серпня в Україні вшанували пам'ять жертв Великого терору 1937-1938 років – одного з наймащабніших злочинів радянської влади проти людства.

У столиці України в Музеї шістдесятництва відбулись поминальні заходи з вшанування безневинно убієнних жертв сталінського терору в тоталітарному СРСР.

85 років тому за наказом НКВД СРСР вступила в дію постанова Політбюро ЦК ВКП(б) „Про антирадянські елементи“. На практиці це означало масове знищення комуністичною диктатурою української еліти, яка мала потенціал відновити та розвивати українську державність.

У наші дні російська влада продовжує політику людиноненависницького радянського режиму, вийшовши на новий рівень цинізму та жор-

стокости: окупанти ведуть війну проти кожного українця, незалежно від віку, статі, мови спілкування чи роду діяльності. Ворожі війська з важкої артилерії та ракетними ударами розстрілюють та нищать всю націю. Буча, Ірпінь, Бородянка, Оленівка, Вінниця, Кременчук, Краматорськ, Харків, Чернігів, Миколаїв, Одеса, Маріуполь – назви цих українських міст і містечок тепер відомі всьому світу саме через криваві злочини російської влади. Сьогодні українські захисники борються за те, щоб раз і назавжди здолати агресора та унеможливити подальші спроби Росії знищити український народ, нашу державність та вдаватися до шантажу всього людства. Світ демонструє безпрецедентну підтримку України, разом ми рухаємося до спільної цілі, якою обов'язково стане перемога героїчної української нації!

Звіт „Amnesty International“ ...

(Закінчення зі стор. 1)

військ. Якби Росія припинила вторгнення в Україну, небезпеки не було б“, – написала представниця Британії в Україні.

Цю ж думку висловила і Посол США в Україні Бріджит Брінк. Глава офісу „Amnesty International“ в Україні Оксана Покальчук пішла у відставку після того, як організація опублікувала цей скандальний звіт.

О. Покальчук очолювала український офіс „Amnesty International“ останні сім років та є відомою в Україні правозахисницею. Вона кілька разів заявляла, що український офіс не був залучений до підготовки звіту – його готувала кризова команда.

„Ми, з боку українського офісу [„Amnesty International“], постійно наголошували, що пресреліз, який організація випустила 4 серпня, мав як мінімум дослідити дві сторони та врахувати позицію Міноборони України. Як ми зазначали, представники „Amnesty International“ врешті звернулись до Міноборони [України]

з проханням про реакцію, але дали дуже мало часу на відповідь. У результаті цього, самі того не бажаючи, організація створила матеріал, який прозвучав як підтримка російських наративів. Прагнучи захистити цивільних, це дослідження натомість стало інструментом російської пропаганди“, – заявила О.Покальчук.

7 серпня „Amnesty International“ відреагувала на критику її останнього звіту. Вона заявила, що „глибоко шкодує про страждання та обурення, які викликав наш прес-реліз про бойову тактику українських військових“.

Але в організації жодним чином не відступилися від висновків, про які йшлося у звіті, і заявили, що: „Пріоритетом „Amnesty International“ у цьому та в будь-якому конфлікті є забезпечення захисту цивільних осіб. Дійсно, це було нашою єдиною метою, коли ми оприлюднили останнє дослідження. Хоча ми повністю підтримуємо свої висновки, ми шкодуємо про спричинений біль“.

Слід також нагадати, що у цьому звіті не згадано контекст, в якому стаються описані там події, вони вирвані з загальної картини, немає

жодних згадок про першопричину тих подій – про нічим не спровокований напад Росії на Україну і на її цивільних осіб, за яких вони начебто піклуються. Крім того, там немає ні фотографій, ні імен свідків, ні координат об'єктів тощо.

В інтерв'ю „Українській Правді“ О. Покальчук вказала, що звіт „Amnesty International“ поставив цивільних у ще більшу небезпеку, ніж та, в якій вони були до цього.

* * *

„Amnesty International“ – неурядова організація, заснована 1961 року у Великій Британії, мала на меті досліджувати та запобігти грубим порушенням прав людини, а також допомагати тим, чиї права було порушено. Це міжнародний рух зі 7 млн учасників, що привертають увагу до порушення прав кожної людини. До завдань організації входить мобілізація громадськості для тиску на осіб, що порушують права людини.

З 2014 року організацію звинувачують у маніпулятивності звітів та постійному лобіюванні російських інтересів, зокрема критикою декомунізації, звинуваченнями ЗСУ в катуваннях та порушенні правил ведення

війни. Водночас, замовчування організації масового вбивства росіянами українських полонених в Оленівці український уряд, журналісти та громадськість розцінюють як дезінформацію та сприяння російській пропаганді.

Критику „Amnesty International“ можна поділити на три категорії: звинувачення у вибірковому підході до інформації, звинувачення в ідеологічній упередженості та звинувачення у недостовірній інформації, яку подають за істину. Щодо другого, то уряди багатьох країн, в тому числі США виступали проти „Amnesty International“, оскільки, на їхню думку, організація поширює упереджену інформацію та не вважає загрозою безпеці за пом'якшувальну обставину. Також шведське відділення організації звинувачували в захисті ринку послуг інтимного характеру, позаяк організація послідовно виступає за захист прав секс-працівників та секс-працівниць у всьому світі.

Голос Америки, Цензор.НЕТ, BBC News Україна, nv.ua, novynarnia.com, ua.korrespondent.net, „Reuters“

МИСТЕЦТВО

Виставка гобеленів Тетяни Сосуліної

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 4 серпня у галерії „ART ФІЗЕР“ відкрито персональну виставку гобеленів Тетяни Сосуліної „Душа“. Мисткиня народилася на Київщині, в Черкасах вже понад 30 років викладає у Черкаській художній школі ім. Данила Нарбута.

Художниця представляла свої твори на обласних, всеукраїнських і міжнародних виставках у Львові, Києві, Каневі, Черкасах, Запоріжжі, Полтаві,

Польщі.

Але не тільки ткацтво стало покликанням Т. Сосуліної. Вона виконала художнє оформлення кількох книжок й серед них – спомини Миколи Сніжка про Василя Симоненка, три збірки поезій Олександра Діхтяренка. У 2008 році вийшла збірка її поезій „Мрію бути“.

Мистецтво гобеленів виникло у Франції, коли там відкрилася королівська мануфактура братів Гобеленів. Її засновник Жіль Гобелен заснував у

Тетяна Сосуліна на виставці. (Фото: Олександр Костирко)

Гобелени Тетяни Сосуліної.

передмісті столиці фарбувальню для шерсті та бавовни. Його спадкоємці додали килимову ткацьку майстерню. Твори мануфактури йшли на оздоблення королівських палаців і на подарунки вельможам та дипломатам. Спочатку гобелени називали шпалерами. Тоді ж з'явилися шпалери, які виготовляли з використанням золотої і срібної нитки. Їх ткали у місті Арасі, а тому називали арасами.

Т. Сосуліна влаштовує в містах України і за кордоном виставки, яким дає назви серій показаних гобеленів: „У пошуках гармонії душі“, „Частинка любові“, „Шевченкіяна Тетяни Сосуліної“, „Моя Україна“, „В осерді часу“, „Вічне“. Її твори і справді прославляють вічну красу України, її природи і людей.

Тетяна Сосуліна працює в техніці розпису тканин, ручного ткацтва, графіки, живопису. Вона не лише художниця, що відтворює кольором свої відчуття на площині, вона ще й художник слова. У 2008 році вийшла збірка її поезій „Мрію бути“, з якою кожен охочий має змогу ознайомитись на діючій виставці.

„Частинка любові“ відкриває для відвідувачів нашого Музею неперевершене поєднання колористичних барв та різноманітної фактури тканини. Гобелени мисткині гармонійно акумулюють у собі новаторську ідею та глибинне пізнання народної традиції. Джерелом натхнення для художниці є мотиви творчості відомої Марії Приймаченко, Шевченківська тематика та пейзажі рідного краю.

Сестри малюють світло

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 21 липня у відділі мистецтв обласної бібліотеки ім. Василя Симоненка відкрилася виставка „На стороні світла“. Її автори – молоді, надзвичайно талановиті сестрички-художниці Марія та Анастасія Федосенки. Це їхня перша персональна виставка, на якій представлено понад 40 графічних робіт. Серед них – портрети, пейзажі, натюрморти, замальовки, сюжетні картини, ілюстрації до книг.

Назва виставки – не випадкова. Наразі, коли йде повномасштабна російсько-українська війна, коли світ розколовся на добро і зло, на світло і темряву, автори виставки засвідчили твердо і беззаперечно – ми на стороні світла. Одні воюють зі зброєю в руках, інші займаються волонтерством, хтось піднімає дух українців піснями, а дівчата допомагають долати темряву і наблизити перемогу своїми малюнками, голо-

Сестри художниці Марія та Анастасія Федосенки. (Фото: Олександр Костирко)

вний зміст яких – перемога України над ворогом.

На виставці привертають увагу портрети Президента України Володимира Зеленського, бійця „Азовсталі“ Михайла Діанова, біжен-

ців, які залишають рідні домівки, виїжджаючи в нікуди.

Сестри створюють ілюстрації до книг і розробляють оформлення

(Закінчення на стор. 14)

Одна з робіт сестер Федосенків

КОМЕРЦІЙНІ ПОЗИКИ НА ВАНТАЖІВКИ

Із нашими позиками
ваш бізнес набуде швидкого розвитку.

- »»» Низькі відсотки.
- »»» Швидкий та легкий процес.
- »»» Позики на вантажні причепи.
- »»» Гнучке фінансування для приватних підприємців та бізнесів.

Check current rates and apply online today at
www.selfreliance.com/trucks or in person at any of our locations.

EQUAL OPPORTUNITY LENDER

Home Office:
2332 W. Chicago Ave.
Chicago IL 60622
773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108 630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 973-373-7839
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981 973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 586-757-1980
11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212-3059 313-366-0055
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322 248-487-0330

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 973-373-7839
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981 973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 586-757-1980
11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212-3059 313-366-0055
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322 248-487-0330

SELFRELIANCE.COM

Сестри малюють...

(Закінчення зі стор. 12)

книжкових обкладинок. Наразі дівчата здобувають фахову освіту, навчаються на художника-реставра-

тора в Черкаському художньо-технічному коледжі.

Зворушливим виконанням патріотичних пісень авторів виставки й усіх присутніх підтримала відома у Черкасах, талановита співачка Анастасія Бутовська.

Твори сестер з виставки в бібліотеці

„Карії оченята“...

(Закінчення зі стор. 9)

ди три електроперетворювачі по 1,577 грн за кожний, інвертор за 1,827 грн, чотири автомобільних акумулятори по 4215 грн.

Тепер бригада військових медиків забезпечена зарядними пристроями. Викупили та організували доставку з Польщі, для 93-ої бригади „Холодний Яр“ мобільне радіо – 4 шт. за 2,400 дол.

Знайшли гарного постачальника по раціям в Польщі та постачальника активних навушників із США.

Для 58-ої бригади в Бахмут відправили 9 пачок з необхідною гігієною, ліками, продуктами, взуттям, наколінниками – 35 тис. грн.

Необхідні 4 низькочастотні рації „Motorola“, які рятують життя. Ми зарезерували їх та внесли передоплату 700 дол., щоб їх не викупив хтось інший. Ще необхідно 3,700 дол. Ми маємо встигнути викупити їх.

З початку війни ми багато зробили для мешканців Києва та області, годували та одягали багато людей.

Перше село, про яке ми дізнались від людини, яка втекла звідти, було Мирча, Бучанського району. Страшно уявити скільки таких сіл...

Артем Платоненко

І якщо в Мирчі, дякувати Богу, хати були цілі, то у Новому Бикові, Чернігівської області, все не так райдужно.

Було заповнено три вантажні буси харчами та засобами гігієни, а через те, що ми поїхали туди на Великдень, то захопили з собою понад 100 пасок і роздали понад 300 пакетів з продуктами. Коли приїхали туди, то побачили на в'їзді розстріляну школу, хат через одну вже немає. Проте, незважаючи на це, люди світлі, привітні, радіють... Роздаючи харчі, ми чули, що такої гуманітарної допомоги вони ще не бачили ніколи (було по три пакети, загальною вагою десь по 35 кілограмів), деяким людям привозили те додому.

У нас в планах ще дуже багато сіл, які досі не мають основних харчів через зіпсовану логістику, усюди не працюють магазини, взяти продукти немає звідки.

Ми дуже вдячні, що знайшли багато партнерів, які стали нам друзями й надають багато продуктів безкоштовно.

Ми з вами робимо гарну справу! Ми переможемо!“

Воїни дякують з фронту.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNY, ESQ.
In the East Village since 1983
Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).
(By Appointment Only)
140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net
If 212-477-3002 landline busy, please call 201-247-2413

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
DNIPRO LLC.
Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ 645 W 1st Ave. Tel.: 908-241-2190 888-336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave. Tel.: 973-916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: 215-969-4986 215-728-6040
--	--	---

Не зганьбитися...

(Закінчення зі стор. 3)

На відміну від них композитор Олександр Білаш мав можливість творити на рідній землі – його музика зачіпала найпотаємніші струни душі кожного українця. Це нинішнім членам комісії з перейменувань Київради і невямки, що значили з другої половини ХХ ст. його „Два кольори“, написані на вірші Дмитра Павличка. Ця пісня стала тоді гімном відродження української національної душі і зробила не менше, ніж націоналістичне підпілля, бо захоплювала до виру боротьби найширші маси. А „Долиною туман тече“ – й поготів, бо там був прямий заклик до цього: „Запалим небеса колись вогнями яворовими...“.

То чому ж вулицю Пушкінську в Києві, на якій Олександр Білаш мешкав, і справді не перейменувати в честь цього геніального митця?

А що завинив перед Україною Карл Брюлов, видатний художник, який значний період свого життя справді працював у Росії. Чому ми забуваємо про те, що саме він не тільки намалював портрет, завдяки якому був викуплений з неволі

Тарас Шевченко, відтак як професор Імператорської Академії мистецтв він ще й сприяв тому, аби наш геній зміг здобути в ній вищу освіту, ставши його справжнім учителем.

Проте нині піднімається на щит Іов Борецький, котрий як перший очільник відновленої 1620 року Київської православної митрополії одразу ж закликав українство під Москву – задовго до сумнозвісної Переяславської ради. Це саме він створював перед нашими предками образ справедливого і доброго московського царя і проситиме його взяти Україну під свою опіку. При цьому в його листах до Москви згадуватиметься і про нібито спільне походження двох народів. За свідченням Костянтина Харламповича, митрополит Борецький „частіше, ніж хтось інший нагадував цареві о його історичних правах на Київ“.

Цілий комплекс ретельно спланованої акції щодо взяття під контроль українське духовенство, що мало великий вплив на козацтво, з часом дало Москві можливість наполегливо втілювати в життя ідею підпорядкування останнього православному цареві. Тож услід за Борецьким цю тезу повторює гетьман Андрій Діденко, який зібрав у Корсуні промосковську раду-зраду в жовтні 1632 року, про яку ми чомусь не згадуємо на кшталт Переяславської 1654 року.

А от противники московського православ'я в Україні й досі не можуть здобути на належну пошану за свій державницький

здвиг. У тому ж Рівному, де так ревно заопікувалися пам'яттю московфіла Борецького, місцеві депутати ніяк не можуть визначитися з найменуванням вулиці на честь одного з засновників Народного Руху України, народного депутата України кількох скликань, справжнього борця за українську національну церкву Василя Червонія. Бачите, священики московського патріархату проти...

Можемо наламати дров і зі знесенням пам'ятників тих, хто в Другу світову воював проти гітлерівців під червоними прапорами. Так, вшановувати тих воєначальників, котрі гнали ненавчених і неозброєних наших сільських дядьків під ворожий вогонь, підписували накази про фільтрацію у спеціальних таборах перебувалих під окупацією українців, не маємо морального права. Але наш обов'язок – пам'ятати тих полеглих воїнів, імена котрих викарбувані на гранітних плитах на простих сільських чи міських меморіялах.

При цьому ми повинні зауважити й таке: ті, хто лежать у братських могилах, як союзники воювали проти гітлерівського нацизму спільно зі США, Великобританією... А ці країни сьогодні – наші союзники в боротьбі проти московського рашизму!

Справді, складні часи переживаємо, воістину історичні. Тому й не маємо права схибити в цивілізаційному поступі, не зганьбитися перед світовою спільнотою, своїми предками й нащадками в справі пошанування історичної пам'яті, вдаввшись до невинуватого необільшовизму, коли все руйнується до основи. Можливо, тут треба прислухатися до рекомендацій Українського інституту національної пам'яті, як європейській цивілізованій нації визнати й оцінити всіх, хто поклав камінь на розбудову та підтримку національної ідеї: „Не допустити знищення пам'яті про значимі для України історичні постаті та події. Доцільно зберегти назви пов'язані з людьми, які зробили важливий внесок в українську чи світову культуру, були прихильними до України, боролися з тоталітарними режимами чи зазнавали від них переслідувань“.

Залишаймося гідними пам'яті великих предків, які закликали нас бути мудрими. І передаваймо цю мудрість своїм нащадкам.

Володимир Сергійчук – завідувач катедри історії світового українства Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор історичних наук, професор.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

UNION FUNERAL HOME LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869

862-219-5344

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- 128 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3040

Річна передплата – \$90.

Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

У глибокому смутку повідомляємо, що

св. п. Василь Теодор Костів

відійшов у вічність у середу, 27 липня 2022 року,
проживши 101 рік.

Василь народився 12 січня 1921 року із старовинного українського роду в українському селі Должица, що зараз у Польщі. У 2012 році померла його дружина Поліна Баран Костів, з якою він прожив понад 60 років. Білл, як його називали друзі, зробив кар'єру в American LaFrance в Ельмайрі як керівник живопису та член профспілки. Він був довічним членом Української католицької церкви св. Миколая в Ельмайра-Гайтс та одним із її членів довір'я. Його любов до Америки та її свобод привела його до того, що все своє життя палав суверенітетом батьківщини своїх предків, України.

Залишилися у смутку: сини, Михайло В. (з дружиною Керолин) і Роберт (з дружиною Сенді); внуки Майкл В. (Кім), Крістен (Кайл), Джесика (Джон), Бабі (Сарі), Джозеф, Метью та Кеті; дев'ять правнуків, Елоїза, Аліса Полін, Шарлот, Лукас, Брейді, Ейва, Еліза, Ліла, Кайл Девід і десята правнучка, котра народиться через кілька місяців.

Численні друзі по всьому світу висловили співчуття з приводу його смерті.

Відвідини відбулися в понеділок, 1 серпня, від 6-ої до 8-ої вечора в похоронному заведенні James D. Barrett Funeral Home. Там о 7:30 вечора відбувся Парастас.

Панахида відбулася у вівторок, 2 серпня, о 9:30 ранку в похоронному заведенні, а опісля Заупокійна Свята Літургія була відслужена о 10-ій ранку в Українській католицькій церкві св. Миколая у супроводі отця Теодора Чабали. Похорон відбувся на кладовищі св. Миколая.

Родина просить, щоби будь-які пожертви, зроблені в його імені, були спрямовані на підтримку України та її народу в цей важкий час.

Вічная пам'ять, Тато!

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

**Looking for
properties in
Florida?**

**Find the best
mortgage rates at**

30 Year Fixed Rate 5.0% (5.010% APR)*

7/1 Year Adjustable Rate 4.125% (4.839% APR)*

No Points!

Call or text us at 914.220.4900
or email us at loan@sumafcu.org
for more information.

To view all our rates and offerings visit our
website www.sumafcu.org/resources/rates
or just scan the QR code

* Offer subject to change without notice. Other restrictions may apply.